

[Socialministeren.]

løsning på dem i løbet af efteråret. Vi har til bl. a. DASF sagt, at hver eneste sag, der er tvivl om, skal de tage op, og jeg har tilbudt, at det gik over mig. Jeg har også indtryk af, at dette tilbud er blevet benyttet, og jeg tror sådan set nok, at vi kan finde frem til rimelige afgørelser i langt de fleste tilfælde. Nu kan jeg ikke diskutere den enkelte sag, for jeg kender ikke detaljerne i den, men for fremtiden tror jeg nok, at der bliver mulighed for at klare tingene.

Camre: Jeg tror, jeg må bedrøve socialministeren med at sige, at behandlingen efter de erfaringer, fagbevægelsen sidder med, ikke er synderlig rimelig. Jeg kan nævne, at arbejdsmandsforbundet i et andet tilfælde, hvor det drejede sig om fingerkrumning, har kunnet fremlægge et videnskabeligt holdbart materiale, som er direkte i modstrid med det materiale, som direktoratet for ulykkesforsikringen hidtil er gået frem efter. Man har endog haft eksperter til at bedømme det materiale, som direktoratet for ulykkesforsikringen arbejder med, og disse eksperter kommer til, at man ved en statistisk gennemgang af materialet må konkludere lige det modsatte af, hvad de læger, som arbejder for direktoratet for ulykkesforsikringen, konkluderer. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke for ministerens positive holdning til at gøre noget ved dette her, men vil samtidig bede ministeren om at holde et meget vågent øje med disse ting, fordi det er meget kedeligt, hvis vi, om jeg så må sige, bliver overhalet af, at der ude omkring i administrationen af denne lovgivning gås frem efter andre kriterier og med en større forsigtighed, end det har været regeringens og folketingets ønske.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg tror, man misforstod mig. Jeg talte ikke om, hvad der var sket, men hvad der ville ske i fremtiden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Camre* til arbejdsministeren:

„Hvorledes vil ministeren sikre, at arbejderbeskyttelseslovens støvgrænse overholdes?“

(Spm. nr. 168).

Skriftlig begrundelse.

Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund har netop afsluttet en undersøgelse af støvfarens på tre store virksomheder i cement- og eternitindustrien. Undersøgelsen er offentliggjort i Fagbladet nr. 3, 1973. DASF har udsendt 95 spørgeskemaer, hvoraf 90 er besvaret. Disse viser, at 27 arbejdere er døde i en gennemsnitsalder af 57½ år, og 63 er invalidepensioneret i en alder af gennemsnitlig 57 år. Undersøgelsesmateriale drejer sig om tiden 1. oktober 1969—januar 1973.

DASFs undersøgelse konstaterer, at over 70 pct. af de undersøgte havde/har lidelser, som kan være erhvervsbetingede. DASFs læge, Per Gregersen, oplyser ifølge Fagbladet, at de ansatte på den undersøgte eternitfabrik er udsat for asbeststøv, som kan give asbestose og lungekræft, og at de ansatte på cementfabrikkerne er udsat for støv.

DASFs sikkerhedskonsulent, Magnus Demsitz, siger ifølge Fagbladet, at undersøgelsesmateriale giver mistanke om, at der selv i dag findes mængder af arbejdsprocesser, hvor reglerne for støvmængderne overtrædes. Dette gælder ikke alene for de undersøgte fabrikker, men generelt for de undersøgte fabrikker, men generelt for de brancher, hvor farligt støv forekommer, herunder i særlig grad støberier. Alt støv er i visse mængder sundhedsfarligt. Støv kan være kræftfremkaldende, silikosefremkaldende, bronkitis- og astmafremkaldende, og der bør derfor ubetinget iværksættes særlige foranstaltninger for at sikre nøje overholdelse af de eksisterende støvgrænser, ligesom reglernes tilstrækkelighed bør efterprøves.

Camre: Baggrunden også for dette spørgsmål har været den af Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund afsluttede undersøgelse om støvfarens på 3 store virksomheder i cement- og eternitindustrien. Man har gennem denne undersøgelse konstateret, at over 70 pct. af de undersøgte har eller havde lidelser, som kan være erhvervsbetingede, og man anser det for givet, at de ansatte er udsat for en række støvfærer, som giver dem asbestose og lungekræft. Dette har man ikke hidtil haft en tilstrækkelig effektiv indsats imod.

I dagbladet Information for den 7. marts 1973 kan man læse, at det fra arbejdstilsy-